

paa at ville gjøre Metropolitan-skolens Tilværelse umulig; tvertimod, det forekommer mig, at dette Forslag har Betydning, hvad enten man tænker sig Metropolitan-skolen som nedlagt i en nær Fremtid eller som vedvarende. Skulde Metropolitan-skolen blive nedlagt i den nærmeste Fremtid, vilde det jo være af Interesse for Statskassen, at der ikke fra nu af til Nedlæggelsesdagen ansættes flere faste Lærere, end der er, thi flere det, vilde Pensionsbyrden blive større; og forud sætter man derimod, at Metropolitan-skolen skal bestaae i en lang Fremtid, saa er det saameget vigtigere, naar Forslaget iøvrigt hviler paa en god Grund, at man vedtager det, — og jeg paa- staaer, at det hviler paa den gode Grund, at Metropolitan-skolen i Hovedstaden ikke behøver at frygte for at blive stillet paa samme Fod som de øvrige Skoler af samme Natur her i Byen, som ere istand til at faae fortrinligt dygtige Lærere, uden at de have fast Ansættelse. Jeg kan heller ikke gaae ind paa, at man skulde ville, som den ærede Minister ansøgte, undergrave samtlige lærde Skoler i Landet, fordi man meente, at denne Skole ikke behøvede fast ansatte Lærere; jeg troer, at man dertil kan have god Grund, naar man henseer til, at Metropolitan-skolen er her i Hovedstaden, som gjør, at det ikke bliver betænkeligt ved den at hæve den faste Ansættelse, fordi det kunde være betænkeligt med Hensyn til Skolerne ude i Landet, som maaskee uden den faste Ansættelse vilde savne de fornødne Lærere. Den ærede Minister syntes imidlertid, og navnlig af den Grund, at lægge saa megen Vægt paa Forslaget, at han ligesvem udtalte, at han ikke vilde gaae ind paa en saadan Bestemmelse, og det blev fremsat saa afgjørende, at jeg næsten opfattede det som en Erklæring af den ærede Minister om, at han ikke som Kulsminister vilde kunne underskrive den foreliggende Lov, eller tilraade Hans Majestæt at stadfæste den, forsaavidt en saadan Bestemmelse kom ind i den. Smidlertid antager jeg dog, at det ikke kan være den ærede Ministers Mening, at han vil have sine Ord forstaaede saaledes; hvis saa var, vilde det være et væsentligt Moment til Bestemmelsen af den ærede Ministers konstitutio- nelle Standpunkt. Det tredie Punkt, som den ærede Minister omtalte, var Forslaget under

Nr. 20. Den ærede Minister gjorde den Ind- vending derimod, at en Bestemmelse som den foreslaaede aldeles ikke hører hjemme under en Lønningslov; men den ærede Minister gjorde strax efter klart for Thinget, at den hører hjemme i en Lønningslov, thi Regjerings- udkastet har en lignende Bestemmelse med Hensyn til Læreroposterne ved Universitetet. Naar den altsaa hører hjemme i en Lønningslov med Hensyn til Læreroposterne ved Universitetet, saa hører den aabenbart ligesaafuldt hjemme i en Lønningslov med Hensyn til de Poster, her er Tale om, nemlig Rektoraterne og Lærer- posterne ved de lærde Skoler. Det, som den ærede Minister oplyste, at Universitetets Fun- dats allerede har en saadan Bestemmelse, hvad Læreroposterne ved Universitetet angaaer, og at der derfor ikke var noget betænkeligt i at ind- føre den i Loven for Universitetets Vedkom- mende, men at dette ikke kunde siges med Hensyn til Bestemmelserne for Lærerne ved de lærde Skoler; idet der ikke findes nogen saa- dan Bestemmelse i Anordningen af 2den Januar 1849, kan ikke komme i Betragtning, naar Spørgsmaalet er om, hvorvidt en sliq Bestem- melse hører hjemme i en Lønningslov; thi naar man spørger, om denne hører hjemme i en Lønningslov, saa er det klart, at naar den hører hjemme paa det ene Sted, saa hører den ogsaa hjemme paa det andet Sted. Med Hensyn til, hvad den ærede Minister iøvrigt an- søgte mod Bestemmelsen, gif dette ikke paa Adjunkterne, hvilket det jo heller ikke kunde, da Bestemmelsen forsaavidt jo allerede findes i § 15, — og det vil altsaa ogsaa heraf sees, at hvad den ærede Minister ansøgte om, at Bestemmelsen ikke hørte hjemme i Lønnings- loven, klinger underligt, naar der allerede staaer i Loven, at Afgangen til Adjunktembeder ikke skal være indskrænket ved nogen bestemt Examen; men i det Hele taget kan jeg ikke erklænde, hvad der er ansøgt for ikke at gaae ind paa Forslaget i den Udstrækning, hvori det forelig- ger. Overlærere blive jo de ældre og dygti- gere Adjunker efterhaanden, som de rykke op, og naar de kunne blive Adjunker uden at have nogen bestemt Examen, og det be- roer paa vedkommende Minister, hvorvidt han med Hensyn til Fjerdedelen af Over-